

Til § 55. Efter § 50 i Loven af 29de December 1857 kan der af de Beløb, som indkomme i Bøder for ulovligt Fiskeri i Limfjorden, tilstaaes passende Belønninger til Sognefogder saavel som til Assistenten og Notkarlene ved Kontrollen med Fiskeriet desleeds, naar de dertil findes at have gjort sig fortjente ved udvist Nidkærhed i Opfyldelsen af deres Forpligtelse til at føre Tilsyn med dette Fiskeri. Da denne Bestemmelse har vist sig gavnlig, har man fundet det rigtigst at bibeholde den. Man har derhos tænkt sig, at der i Fiskerivedtagterne burde træffes Bestemmelse om en lignende Anvendelse af de Bøder, der maatte falde for ulovligt Fiskeri paa de andre Fjorde.

Til § 57. Der skønnes ikke at være nogen Nødvendighed for at bibeholde de Bestemmelser i Forordningen af 15de December 1750 angaaende Fiskeriet i Limfjorden, som Kommissionens § 81 lader henstaa uændede. Forordningens § 6, sidste Stykke, indskræper kun, hvad der er en Selvfølge, at de i samme omhandlede Koncessionshavere skulle rette sig efter deres Koncessions Indhold, og hvad angaar Forordningens § 1, da er denne Paragrafs sidste Stykke forlængst ude af Kraft, jfr. Lov 29de Decbr. 1857 § 9, medens Forholdet med Hensyn til de matriculerede Silbestader nu er saa beskæftet, at Paragrafens første Stykke maa anses for overflødig.

Af de flere under dette Afsnit i Kommissionens Forslag indbefattede Paragrafer, som ikke gjenfindes i Lovforslaget, ere §§ 70 og 71, der stemple visse i samme nærmere betegnede Handlinger som Lyverier, udeladte af Lovforslaget, fordi deslige Bestemmelser efter Ministeriets Formening ikke ere paa deres Plads i en Fiskerilov. Ministeriet skønner nemlig ikke rettere end, at det bør finde sin Afgjøvelse efter den til enhver Tid gjældende almindelige Straffelovgivning, om en Handling er at anse for Lyveri eller alene for ulovligt Fiskeri, og det er derfor ogsaa ved Affattelsen af Lovforslagets § 52 iagttaget, at Intet i saa Henseende foregribes ved Fiskeriloven. Ved § 73 bemærkes, at det her optillede Forslag har forekommet Ministeriet at være altfor vidtgaaende, samt at man overhovedet ikke skønner, at der er til-

stræffelig Anledning til med Hensyn til Strafbarheden af Delagtighed i og Forsøg paa ulovligt Fiskeri at gaa ud over, hvad almindelige strafferetlige Grundsætninger tilsiige. § 77 synes alene at tilsiige at spare den Fiskeberettigede nogle Udgifter, idet han ikke mindre gennem et ved Fogden nedlagt Forbud end ved Politimesterens Hjælp vil kunne opnaa at faa Fortsættelsen af de paa begyndte Forberedelser til ulovligt Fiskeri eller Brugen af de ulovlig udsatte Fiskeredskaber standset; men efter Ministeriets Formening vil Hensynet til en saadan Udgiftsbeparelse ikke kunne afgive nogen fyldestgjørende Grund til at indføre ekstraordinære Netsmidler særlig for denne Art af Sager, der tilmed efter Kommissionens egne Udtalelser ingenlunde kunne betegnes som Smaasager. Bestemmelsen i § 78 har forekommet Ministeriet at være altfor overdreven streng i Forhold til Bestaffenheden af de heromhandlede Forseelser, og man har derfor fundet overvejende Betænkkelighed ved at optage den. Hvad endelig angaar § 80, hvis Forskrifter ere beregnede paa at skulle gjælde ogsaa for Fiskeri udenfor Sjøterritoriet, da ville de i samme omhandlede Nordener, forsaavidt de begaaes indenfor Sjøterritoriet og efter deres Bestaffenhed for tjene Straf, vistnok i Reglen kunne belægges med Straf i Genhold enten til Bestemmelserne i denne Lovs § 2 jfr. § 51 eller til andre Bestemmelser i vor Lovgivning, og om i nærværende Lov at fastsætte Straf for Handlinger, begaaede udenfor Sjøterritoriet, vil der allerede i Medfør af, hvad man tidligere har ytret om Lovens Omraade, ikke kunne være Spørgsmaal; saadanne Straffebestemmelser maatte formentlig ogsaa kræve traktatmæssige Overenskomster som, deres Forudsætning. Med Hensyn til Paragrafens andet og tredie Stykke skal man indskrænke sig til den Bemærkning, at det ikke synes her at være Stedet til at gjøre Begyndelsen med Juryinstitutionen, og at det iøvrigt ikke turde have nogen Vanskelighed paa regelmæssig Maade at tilvejebringe de fornødne Oplysninger til Afgjøvelse af, hvorvidt det paalagde Faktum maatte indeholde noget Brud paa god Orden eller nogen Overtrædelse af vedtægtsmæssige Bestemmelser.